

Arrest

nr. 156 286 van 10 november 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 2 juli 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 juni 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 september 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. SCHOOF, die loco advocaat W. BOLLEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Russisch staatsburger te zijn, van Tsjetsjeense origine, afkomstig uit Goyty (Tsjetsjenië).

U werkte als kapster in het kapsalon ‘Zolushka 21 veka’ op de Berkat markt te Grozny. Op 4/12/2014 moest u laat werken, waardoor u niet meer in staat was om de laatste bus naar Goyty te nemen. U bleef daardoor overnachten op uw werk, in het kapsalon. Die nacht werd u wakker gemaakt door ontploffingen en gewerschoten die u hoorde. De volgende morgen (5/12/2014) om 7 uur vielen overheidsdiensten het kapsalon binnen en namen u mee voor ondervraging. De autoriteiten vonden het

merkwaardig dat u bleef overnachten in het kapsalon. U vernam dat het huis van de drukkerij, gelegen naast het kapsalon, door rebellen werd opgeblazen. De autoriteiten vermoedden dat u in het kapsalon bleef overnachten om samen te werken met rebellen. Op 6/12/2014 werd u, nadat uw familie 200 000 roebel smeergeld had betaald, vrijgelaten. Uw oom en moeder kwamen u ophalen. U ging de volgende dag 7/12/2014 opnieuw werken. Op 9/12/2014, toen u reeds op uw werk was, kreeg u telefoon van uw moeder. Zij liet u weten dat kadyrovtsi thuis waren langs gekomen op zoek naar u. Uw broer werd door hen meegenomen en vastgehouden voor een paar uur. Uw moeder wilde dat u onmiddellijk het kapsalon verliet en naar uw neef R. (...) ging. Na uw vertrek, vielen kadyrovtsi het kapsalon binnen op zoek naar u. Uw oom kwam u bij uw neef R. (...) halen en bracht u nog dezelfde dag naar Nalchik naar een vriend van hem. U verbleef bij hem tot uw reis naar Europa werd geregeld. Op 25/12/2014 verliet u Nalchik en reisde u naar België. U kwam op 29/12/2014 in België toe waar u de volgende dag asiel aanvraag bij de Belgische asielinstanties. Na uw vertrek uit Tsjetsjenië vernam u van uw moeder dat u nog steeds gezocht werd door kadyrovtsi.

Ter staving van uw asielrelaas legde u uw geboortakte en uw medisch boekje voor.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Uit uw verklaringen komt naar voor dat u uw land van herkomst hebt verlaten nadat u van uw werk werd meegenomen voor ondervraging over de aanval van rebellen op het huis van de drukkerij op 4/12/2014. De autoriteiten verdachten u ervan samen te werken met rebellen (CGVS 16/03/2015 p.7-13; 1/06/2015 p. 4-6)

Er dient opgemerkt te worden dat u er niet in slaagt om uw asielrelaas aannemelijk te maken.

Vastgesteld moet worden dat u betreffende essentiële kernelementen van uw asielrelaas dermate vaag, incoherent, tegenstrijdig en weinig aannemelijk bent, dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielmotieven.

U verklaarde voor het Commissariaat-generaal dat in de nacht van 4 op 5/12/2014 rebellen de drukkerij gelegen in de Mayakovskayastraat en een school te Grozny hadden bezet en vandaar uit de ordediensten beschoten. Deze aanval was de directe aanleiding voor de ordediensten om u, de volgende morgen (5/12/2014), voor ondervraging mee te nemen (CGVS 16/3/2015 p. 6, 18; 1/06/2015 p. 4, 5). Uit informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat de rebellenbeweging in de nacht van 3 op 4/12/2014 een aanval uitvoerden in Grozny waarbij ze het huis van de drukkerij binnendrongen. Ook aan de school nr. 20, in de Gagarinstraat, vonden vuurgevechten plaats. Deze aanval kwam in de media uitgebreid aan bod. President Kadyrov verklaarde op de middag van 4/12/2014 dat betreffende deze aanval de speciale operatie was afgelopen en de rebellen werden uitgeschakeld. U situeerde het incident 24 uur later, hoewel u zelf nauw betrokken was bij het incident. Om te weten in welke mate de verkeerde situering te wijten is aan een vergissing, dan wel slecht gememoriseerd, werd u gevraagd om aan te geven op welke dag van de week deze gebeurtenissen hadden plaatsgevonden. Echter u slaagde er niet in om aan te geven op welke dag van de week de aanval had plaatsgevonden, noch op welke weekdag u werd gearresteerd of opnieuw aan het werk ging. U werd gevraagd hoe het kwam dat u niet kon zeggen op welke dag van de week deze gebeurtenissen had plaatsgevonden, waarom u antwoordde dat u het niet weet, dat u het zich probeert te herinneren maar dat u dat niet kan (CGVS 1/06/2015 p. 4, 5, 11,) Uit uw verklaringen komt naar voor dat, ondanks dat u alle dagen werkte, zaterdag en zondag voor u drukke werkdagen waren en dat zondag door iedereen werd aanzien als de vrije dag van de week. Op de vraag of één van de incidentrijke dagen (hetzij de dag dat u werd opgepakt, vrijkwam of terug ging werken) een zondag was, herhaalde u dat u zich het niet kon herinneren (CGVS 1/06/2015 p. 11, 12, 17). Uw uitleg overtuigt niet. Van een persoon die dergelijke ingrijpende gebeurtenissen ervaart, kan verwacht worden dat zij deze

gebeurtenissen correct kan situeren. Bovendien blijkt uit uw verklaringen verder dat u op 25/12/2014 Nalchik verliet en dat u op 30/12/2014 bij de Belgische autoriteiten asiel aanvraag (CGVS 16/03/2015 p. 16, 18). U werd die dag, 30/12/2014, door de Dienst Vreemdelingenzaken gehoord over uw asielmotieven. Uw gehoor voor het Commissariaat-generaal vond plaats op 16/03/2015 en op 1/06/2015. Vastgesteld moet worden dat de aanval door rebellen te Grozny en de gehoren in het kader van uw asielaanvraag allen recentelijk plaatsvonden en dat er tussen de aanval en het gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken nog geen maand verliep. Verder moet opgemerkt worden dat u omwille van deze ene specifieke aanval werd gearresteerd en dat u hierom het land bent ontvlucht. Van een persoon die beweert daadwerkelijk om tijdens deze speciale actie door de autoriteiten werd meegenomen en ondervraagd over haar aanwezigheid, kan verwacht worden dat zij deze ene recentelijke aanval correct kan situeren in tijd of dat zij kan aangeven op welke dag van de week deze gebeurtenissen hadden plaatsgevonden. Deze gebeurtenissen een dag later situeren en het zich helemaal niet herinneren op welke weekdagen heeft alles plaatsvond, doet ernstige vraagtekens rijzen bij uw asielrelaas en bij uw betrokkenheid bij deze gebeurtenissen.

Verder moet opgemerkt worden dat u er niet in slaagt om enigszins te duiden naar waar u werd gebracht voor ondervraging en van waar u de volgende dag werd vrijgelaten. U verklaarde dat militairen u ondervroegen en dat u niet weet naar waar u werd gebracht. U kon zelfs niet aangeven of u buiten Grozny was gebracht of niet. U slaagde er niet in om het gebouw waarin u werd vastgehouden te omschrijven. U kwam niet verder dan te zeggen dat het een soort kelder was met een trap naar boven. U wist niet of het een groot gebouw was met of zonder verdiepingen. Gevraagd hoe het kwam dat u zich het gebouw van waaruit u vrijgelaten werd niet eens kan beschrijven, antwoorde u dat u stress had en het gebouw geen bekende plaats voor u was. U had het nog nooit eerder gezien. Er op gewezen dat u ook een nog nooit eerder geziene gebouw kan beschrijven qua grootte en de aanwezigheid van eventuele verdiepingen, herhaalde u dat u het niet kan zeggen of het een groot gebouw was en of er verdiepingen waren. Gewoon middelmatig zei u dan. Verder kon u evenmin aangeven in welke wijk van Grozny het gebouw waar u werd vastgehouden zich bevond of welke herkenningspunten in Grozny u onderweg naar huis was tegengekomen. U legde uit dat u onderweg naar huis uw moeder probeerde te kalmeren want ze was niet goed (CGVS 16/03/2015 p. 7, 8, 12; 1/06/2015 p. 16). Gevraagd waarom u zegt niet te weten waar u werd vasthouden daar u samen met uw familie deze plaats had verlaten, herhaalde u dat u het niet wist (CGVS 16/03/2016 p. 8). Uw uitleg overtuigt niet. Van een persoon werd vastgehouden voor ondervraging en van deze plaats werd vrijgelaten en mocht vertrekken, kan redelijkerwijs verwacht worden dat zij enigszins kan aangeven waar ze werd vastgehouden. Het gebrek aan enige duiding over deze plaats van vasthouding ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

In dit kader kan bovendien vastgesteld worden dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde over met wie u concreet het gebouw waar u werd vastgehouden verliet. U verklaart op het gehoor van 16/03/2015 dat u werd vrijgelaten nadat u de boodschap kreeg dat ze u zouden oproepen indien nodig. Hierna kwam uw oom binnen en zijn jullie samen weggegaan. U bevestigde zelfs dat u samen met uw oom de plaats waar u werd vastgehouden buiten bent gegaan (CGVS 16/03/2015 p. 7). Echter op het gehoor van juni 2015 beweerde u dan weer dat u door een politiemann met een zwart uniform het gebouw waar u werd vastgehouden werd uitgeleid. Dan pas zag u uw moeder en oom staan op straat (CGVS 1/06/2015 p. 15). Gewezen op uw tegenstrijdige verklaringen hieromtrent, ontkende u uw eerste versie en herhaalde u dat uw oom en moeder op straat stonden (CGVS 1/06/2015 p. 18). Het ontkennen van uw aanvankelijke verklaringen weerlegt niet dat u verschillende versies beschrijft van hoe u het gebouw waar u werd vastgehouden verliet. Deze vastgestelde tegenstrijdigheid zet de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder op de helling.

Ook over de boodschap die werd gegeven aan de kadyrovtsi die u zochten in het kapsalon op 9/12/2014 waren uw onderlinge verklaringen niet eenduidig. U verklaarde op het gehoor van maart 2015 dat toen de ordediensten u kwamen zoeken in het kapsalon op het moment dat u daar niet meer was had uw bazin gezegd dat u ontslag had genomen (CGVS 16/03/2015 p. 20). Op het gehoor in juni 2015 beweerde u nochtans dat tegen de mensen die u in het kapsalon kwamen zoeken op 9/12/2014, er enkel werd gezegd dat u er die dag niet was, dat u die dag niet was komen werken. U wist niet wie concreet hen die boodschap had gegeven, de bazin of de administratieve medewerkster (CGVS 1/06/2015 p. 18, 19). Geconfronteerd met uw verklaringen op het gehoor in maart 2015 zei u dat uw moeder uw collega had laten weten dat u ontslag had genomen. U werd opnieuw gewezen op uw tegenstrijdige verklaringen hierover, waarop u zei dat uw moeder het toen waarschijnlijk fout had begrepen en zo had doorgegeven (CGVS 1/06/2015 p. 19, 20). Uw uitleg overtuigt niet. Het eventueel foutief begrijpen van uw moeder weerlegt geenszins dat u twee verschillende versies geeft over de boodschap die de kadyrovtsi kregen over uw afwezigheid in het kapsalon op 9/12/2014. Bijgevolg ondermijnt ook deze vaststelling verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

U verklaarde verder dat u zich verstopte in een hoek van de kleine ruimte van de visagisten waar u ook sliep (CGVS 1/06/2015 p. 4). U zat daar gewoon te huilen, radeloos. U wist niet wat te doen. U gaf aan dat u zich zelfs niet durfde te bewegen. U bleef heel de nacht in deze ruimte omdat u bang was. Aan beide kanten van het gebouw waren grote ramen en u wist niet uit welke richting dit geluid kwam. Op de vraag of u die in het bezit was van een gsm, niet geprobeerd had om iemand te bellen, antwoordde u dat uw gsm op uw werktafel lag en u daar niet naar toe durfde gaan wegens de vele geweerschoten (CGVS 1/06/2015 p. 7). U was in schok, u dacht dat het elk moment zou ophouden. U had er niet aan gedacht zei u (CGVS 1/06/2015 p. 10). U werd gevraagd of u 's ochtends iets concreets had ondernomen, iemand had gebeld, waarop u zei dat de beschietingen bleven doorgaan maar dat u, wanneer het lichter werd, een poging ondernam om naar uw tafeltje te gaan. Op dat moment vielen gemaskerde mannen binnen. U had de tijd niet zei u en naar wie zou u kunnen bellen vroeg u zich af. U wist niet wie u zou kunnen contacteren (CGVS 1/06/2015 p. 9). U werd gewezen op uw mannelijke familieleden, waarop u antwoordde dat u de tijd niet had, uw telefoon lag op uw werktafel (CGVS 1/06/2015 p. 9). Daar u had verklaard dat er tijdens de nacht periode waren van 5 minuten stilte, werd u gevraagd waarom u op die momenten geen poging ondernam om uw gsm te bemachtigen. U antwoordde hierop dat u niet weet waarom u niets had gedaan. Er waren grote ramen herhaalde u en u was bang. U wist niet waar er werd geschoten. U durfde niet (CGVS 1/06/2015 p. 10). Het is op zijn minst merkwaardig te noemen dat u wanneer u deze beschietingen beschrijft als bijna oorlog u niets ondernam gedurende de hele nacht om mensen op de hoogte te brengen van uw aanwezigheid in het kapsalon, zeker wanneer uw gsm slechts op een paar meter van u op een werktafel lag en er gedurende de nacht periodes van stilte waren. Gezien het risico dat u liep van mogelijk terecht te komen in deze gevechten, kan verwacht worden dat u familieleden op de hoogte zou brengen waar u was. Door de vaagheden, incoherenties en tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden over essentiële element van uw asielrelaas kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas. Bovendien kan worden opgemerkt dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen aangaande uw reis naar België. U verklaarde dat u met een minibus vanuit Nalchik naar België reed. U kon niet aangeven via welke landen u van Nalchik naar België had gereden, noch via welke grens u de Europese Unie was binnen gekomen. U had niet naar buiten gekeken verklaarde u. Nochtans verklaarde u douane te zijn gepasseerd en had u opgemerkt dat u aan een grensovergang/controle kwam. Hierover verklaarde u dat de chauffeur was uitgestapt met de documenten, een persoon bij de minibus kwam staan zonder enige vragen te stellen of iets te zeggen en dat hij gewoon rond de bus stapte. U had met valse documenten gereisd op de naam van M. L. (...). Echter u wist niet of er een visum stond op dit reisdocument. U had evenmin vragen hierover gesteld. De chauffeur had u verteld dat alles in orde zou komen en u niet de reisdocumenten zou zien. Het was duidelijk dat u hem niet moest lastigvallen (CGVS 16/03/2015 p. 16, 17). Uit informatie toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat de buitengrenzen van de EU en zeker ook aan de buitengrenzen van de Schengenzone zeer strikte en persoonlijke paspoortcontroles uitgevoerd worden. Uitzonderingen op deze controles zijn quasi onbestaande. Bovendien worden er voortdurend nieuwe systemen geïmplementeerd om de grenscontroles nog meer sluitend te maken. Zo is er bijvoorbeeld in 2011 het "Visa Information System" van start gegaan, dat visa fraude efficiënter kan opsporen. Uw verklaringen over uw binnenkomst in de Schengenzone zijn ongeloofwaardig. Deze vaststelling wijst er mogelijk op dat u de reisdocumenten die u bij uw ware reis naar België zou hebben gebruikt, bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over een eventueel door u verkregen visum voor uw reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent, verborgen te houden. Dit vermoeden wordt bovendien ondersteund doordat u betreffende het tijdstip waarop u merkte dat uw binnenlands paspoort in beslag was genomen tegenstrijdige verklaringen aflegde. U verklaarde op het gehoor van 16/03/2015 dat toen de autoriteiten binnenvielen in het kapsalon ze uw tas doorzochten. U had dat zelf niet gezien, maar u had pas gemerkt op de dag dat u terug ging werken op 7/12/2014 dat uw paspoort was meegenomen (CGVS 16/03/2015 p. 14). Op het gehoor van juni 2015 verklaarde u het verlies van uw paspoort vroeger had ontdekt, namelijk bij u thuis op de dag dat uw oom u had vrijgekocht en naar huis had gebracht (CGVS 1/06/2015 p. 5). Toen u gevraagd werd hoe u dit thuis dan had ontdekt, wijzigde u uw verklaringen en zei u dat uw handtas op het werk was achtergebleven en u het uiteindelijk pas had gezien toen u terug ging werken. Gewezen op het feit dat uw verklaringen incoherent waren, herhaalde u dat u het pas had ontdekt nadat u ging werken. U was in de chaos het paspoort vergeten. U legde uit dat u het verkeerd had uitgedrukt en zei dat u nog niets wist wanneer u thuis was, dat ze uw paspoort hadden afgenomen (CGVS 1/06/2015 p. 6). Uw uitleg overtuigt niet, u verklaarde nochtans zeer duidelijk dat u thuis had gemerkt dat uw paspoort werd meegenomen en u herhaalde deze verklaring nogmaals. Het aanpassen van uw verklaringen en het na hierop gewezen te worden ontkennen dat u thuis nog niet wist dat ze uw paspoort hadden afgenomen, weerlegt de vastgestelde incoherentie niet. Het is redelijk te verwachten dat u eenduidig kan aangeven wanneer en waar u merkte dat uw paspoort weg was. Verschillende

versies hierover weergeven ondermijnt de geloofwaardigheid van de inbeslagname van uw paspoort tijdens de opruimactie die plaatsvond na de aanval van rebellen op het pershuis.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande conclusies kunnen wijzigen. Uw geboorteakte en uw medisch boekje bevatten persoonsgegevens die niet in vraag worden gesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift opwerpt nog steeds vrees te hebben voor de Kadyrovtsy en op summiere wijze het door haar voorgehouden asielrelaas herneemt, wijst de Raad erop dat het louter herhalen van de asielmotieven echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijft.

2.2.4. Aangaande de opmerking van verzoekende partij dat “zij zich in de nacht van 04/12/2014 in het kapsalon bevond” stelt de Raad vast dat zij met dit verweer niet duidelijk maakt of het de nacht van 3 op 4 december betrof, dan wel deze van 4 op 5 december. Verzoekende partij weerlegt met deze

opmerking niet de door verwerende partij vastgestelde tegenstrijdigheid tussen het door haar voorgehouden asielrelaas en de informatie waarover verwerende partij beschikt en is toegevoegd aan het administratief dossier (stuk 15).

Verder stelt de Raad vast dat verzoekende partij de talrijke overige vaststellingen in de motivering van verwerende partij betreffende flagrante onwetendheden, onaannemelijkheden en tegenstrijdigheden *in concreto* ongemoeid laat waardoor deze als onbetwist en vaststaand moeten worden beschouwd.

2.2.5. Waar verzoekende partij betoogt zich niet alle details te herinneren door de stress naar aanleiding van de gebeurtenissen oordeelt de Raad dat het ogenblik van de schietpartij, de datum en de dag in de week, de dag waarop daarop het werk werd hervat, de *minimum minimorum* beschrijving van het gebouw waar zij heeft vastgezet en de plaats waar dit gebouw zich situeert in Grozny, met wie zij dit gebouw verliet en wat de opgegeven reden was voor haar afwezigheid in het kapsalon, geen details betreffen doch wezenlijke elementen van het door haar voorgehouden asielrelaas zodat er kan worden vanuit gegaan dat deze gebeurtenissen, door de uitzonderlijkheid van het voorkomen en de ingrijpendheid ervan, in het geheugen gegrift staan en op een correcte wijze, *de facto* niet lang na het plaatsgrijpen ervan, kunnen worden weergegeven. Verzoekende partij brengt evenmin een medisch attest bij waaruit zou blijken dat deze gebeurtenissen een dermate impact op haar zouden hebben gehad waardoor haar cognitieve heugen in die mate zou zijn aangetast dat zij in de onmogelijkheid zou zijn hiervan een coherent en consistent relaas naar voor te brengen.

2.2.6. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.7. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Waar verzoekende partij desbetreffend aanvoert dat verwerende partij zich voor deze motivering louter steunt op een pure subjectieve persoonlijke interpretatie van de feiten en dat in Tsjetsjenië nog veel burgerslachtoffers vallen, wijst de Raad er evenwel op dat verwerende partij zich voor deze motivering duidelijk heeft gesteund op de objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier, in het bijzonder de COI Focus, Tsjetsjeense veiligheidssituatie, van 23 juni 2014 en verzoekende partij geen andersluidende informatie bijbrengt waaruit zou blijken dat voormelde informatie waarop verwerende partij zich steunt niet correct of niet langer actueel zou zijn. Verzoekende partij weerlegt op generlei wijze het sterk gericht karakter van de nog aanwezige gevechtshandelingen, waarbij verwerende partij trouwens erkent dat hierbij nog steeds burgerslachtoffers vallen. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door de acties beperkt. Bijgevolg is de situatie er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een "reëel" risico op ernstige schade als gevolg van "willekeurig" geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. De motivering dat er actueel in Tsjetsjenië voor gewone burgers niet langer kan gewag gemaakt worden van een reëel risico ingevolge het binnenlands conflict wordt door de verwijzing naar de er nog steeds aanwezige mensenrechtenschendingen en de vaststelling dat Tsjetsjenië nog steeds niet vrij is van problemen niet weerlegd.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.8. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien november tweeduizend vijftien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT